

De 'Haringvliet' ergens aan het werk

Jaap Blom zorgde voor een verhaal dat vooral de baggeraars zal aanspreken. Dirk van de Bos, schipper van de 'Haringvliet, een markant figuur, die zijn leven in de baggerij een aantal jaren geleden beschreef in het blad van de Historische Vereniging Sliedrecht. Kijk eens op www.historie-sliedrecht.nl. De zuiger is gebouwd voor Boskalis in 1961 bij de werf Jonker & Stans te Hendrik Ido Ambacht. (BL)

Ouwe koeie uit 'n Franse slôôt

Met d'n eend mor net trug uit Esbjerg in Denemarke, waer 'n storing was aan wat meetappareatuur, zee m'n chef: "Nou is t'r ok nog 'n akkefietjie in Frankrijk op d'n Haringvliet, is uh, daer wat aan te doen?" 't Leve van 'n servicemonteur bij Boskaolis gao nie aaltijd over roze, ok in de zeuventiger jaere nie. Dus aalles wà nôôdig was ingelaoje; de slaepzak en tent d'r overheene als cammeflaozie voor aan de grenze. Gaauw nog eve langs Timpies voor wat Maarewestreke, en dan op zoek naer de Boskaolisvlag ievers op 'n kêêt in de buurt van Bordeaux.

Eêmel aan boord was 't weer Slierechs wat de klok sloog, de krante van d'n dijk wiere verslonde, en Dirk van den Bos, de reusachtige en vakbekwaome schipper, wiens wil wet was, liet de knuppels eve los en vertelde wat 'r aan de apperatuur mekeerde. Hij spitste z'n ore toe 'k me voorstelde. "Maor vâ wie bè je d'r dan êên?" "Van Aoie, en die hê vroeger ok bij Boskaolis gewaarekt." zee ik. Hij gong weer vedder mè z'n waarek. De ripperaosie hà nie veul om 't lijf, aalles wier nog 'n keer uitgeperbeerd, 't bleek dik in orde, nog 'n baksie koffie, en de vlet kon worre besteld. Een hotellechie zoeke, wat wijn inslaon, en weer op huis aan.

Ik sting al op de vlet, toe Dirk me nog naeriep: "Je waarek is in orde, mor jij hoef hier nie meer aan boord te kommel!" Lachend stak 'k m'n duim omhông voor 't grappie, maor de vletschipper zee: "Dat mêënt ie hoor, ik ken 'm al 30 jaer. Vorige week stuurden die nog 'n Franse dekknecht met hêël lang haer op 'n knot, eve naer de wal om wat op te haole. Dirk

riep 'm nog nae, in onvervaalst Slierechs: "Je hoof nie meer trug te komme, 'k mò gêên wijve aan boord!" De vletschipper mos 't mor vertaole.

Dat hêêle verhaol vertelde ik aa me vaoder, hij glimlachte en zee: "Dà zà 'k ie vertelle. Een klaaine dertig jaer geleeje, in de hongerwinter, gonge Dirk en ik op de fiets naer de kop van Noord-Holland. Aalle fietsstange hà me volgepropt mè zellef geteelde tebak, om te kanne ruile tege aerepel en graon. De raais duurde langer azze me doche. Nog 'n nachie geslaepe bij 'n boer. Vedder weer. Tallôoze kere stopte Dirk om tebak uit z'n fiets te peure, hij kon 't nie laete, "Zonder peuk gêên energie!" zee die. 'k Zee nog: "Dirk, je hou zôdoende niks over. Je krijg 'r nog spijt van!" Dat woof tie vrolijk weg. De juisten boer met eteswaor, êên die juist zat te springe om tebak, wier gevonge, en belaoje kwamme me, zonder berôôfd te zijn, weer thuis. "Dan zalle we nou êêt is eve d'n buit eerlijk verdêêle." zee Dirk. M'n vaoder broch 'm toen aan z'n verstand dat ie daer uiteraerd naer fluite kon. "En dat is nou d'n hêêle kwestie!" zee die. "Mor as ie Dirke weer is ziet, doet 'm de groete van Aoie, en zeg 'm dat hij 'n goed geheuge het, maor dat 't mijne ok nog dik in orde is!"

J. Blom